

Вашата лична митология, основни устои и скрит дневен ред

Моята основна тема днес е връзката родител-дете, но искам да започна с изследване на някои идеи и концепции, които са приложими към всички отношения като цяло. На първо място, бих искал да опиша много важна част от моето мислене за астрологията, която аз наричам „Теорията на Айнщайн за астрологията“, основана на Айнщайновата представа за реалността. Преди Айнщайн, учените разглеждат света според Нютоновата физика, а светът на Нютон по същество е място, където всичко е линейно и дадено. Разказват, че Нютон получава внезапен проблясък на вдъхновение, когато вижда как ябълка пада от дърво. Той осъзнава, че ябълката е притеглена към земята от силата на гравитацията и изхождайки оттам, формулира много точни и прецизни закони за движението на всички тела, повлиявани от гравитацията. Както го вижда Нютон, вселената е огромна механична система, която действа в съответствие с набор математически формули. Така Нютоновият свят е много определен, с установени идеи, очаквания и абсолютни закони, които биха могли да обяснят всичко случващо се във физическия свят. В много отношения традиционната астрология е Нютонова с това, че традиционните астролози вярват, че една карта описва някои събития, които ще се случат (или които, най-малкото, е възможно да настъпят) в зависимост от мястото, където са поставени в тази графика планетите и знаците. Сега, аз предпочитам да разглеждам астрологията според Айнщайновото възприятие за реалността, което казва, че наблюдаваното зависи от позицията на наблюдателя, а не от фиксирани математически правила и закони. И така, какво е положението на наблюдателя при разглеждане на астрологическа карта? Между другото, тук имам

предвид два вида наблюдатели. Един наблюдател сте вие, астрологът, защото всеки астролог ще интерпретира хороскоп от гледната точка на собствените си комплекси и субективни преживявания (това, което аз наричам „колекции от митове“). Другият наблюдателят е лицето, чиято е картата, защото всеки индивид митологизира собствената си карта по свой си начин. Астрологическите съветници, следователно, имат трудната задача да тълкуват начина, по който човек митологизира материала в своя хороскоп. Ще се опитам да стане по-ясно.

Трябва да започна с обяснение какво имам предвид с думите „мит“ и „митологизирам“. Някои хора смятат, че е един мит е басня или измислица, или невярна история, но аз ви уверявам, че не е така. Един мит е начинът, по който индивид или група изобразява или създава метафора от нещо наблюдавано като естествен феномен в тяхната вселена. Митовите, които помним и използваме, и които са толкова въздействащи и днес за нас, все още са с нас, защото описват универсални аспекти на човешката природа, независимо от времето и мястото. Митовите за Едип, Електра, Персей или Медея, например, за нас са толкова живи и познати днес, колкото са били и на гърците. Митовите са много, много живи неща, а същото може да се каже за астрологическата карта. Астрологическата карта е жив мит, жив процес. Задачата на астролога или астрологическия съветник е да извади най-важното митичното съдържание на картата.

Реалността е в очите на наблюдателя и това несъмнено е вярно и за взаимоотношенията, защото нашите връзки основно са изведени от представите, които имаме за себе си, и от възприетията ни за света около нас. Как виждаме самите себе си? Как възприемаме другите хора около нас? Какви са нашите очаквания? Аз вярвам, че отговорите на тези въпроси формират *основните устои* на нашето същество – концепция, фундаментална за моята работа, която ще обсъждаме по-задълбочено с вас в хода на семинара. Нека ви дам един пример какво имам предвид с идеята, че реалността е в очите на наблюдателя. Например, ако Жана д'Арк днес е тук и трябва да обяви, че й е казано от Архангел Михаил и Света Катерина да се облече като мъж и да поведе френската армия в изтласкването на англичаните от Франция, тя най-вероятно ще бъде диагностицирана като подрастващ шизофреник и приета незабавно в най-близката държавна болница, където ще бъде упоявана до козирката с торазин. И повечето от френската

територия все още щеше да се нарича Англия. Така че, каква е истината? Повечето хора смятат, че това, което е истина и реалност за тях, и каквото е приемано като истина от мнозинството, наистина е истината. Аз го наричам „Сатурновата система на истината“ и не мисля, че този начин за определяне на истината и реалността е много полезен за психологически ориентирания астролог. Може би трябва да гледаме на всичко това по малко по-различен начин. Ще илюстрирам какво имам предвид с една история. Да кажем, че вървите по улицата в града и на отсрещната страна на улицата виждате забързана ваша приятелка, която не сте виждали от известно време. Сигурни сте, че вашата приятелка ви е забелязала, така че й махате и извиквате: „Здрасти!“ Точно в този момент приятелката ви покрива с ръка лицето си и забързано продължава по улицата. Сега, въпросът е: какво се е случило? Всъщност, въпросът не е толкова какво е станало – по-скоро въпросът е как сте наблюдавали какво се е случило. А начинът, по който правите наблюдения относно случилото се, зависи ужасно много от митологията, която изповядвате за себе си и за отношенията като цяло. Може да се помислите: „О, добре, ето я нашата Сю със зъбобол, забързана към зъболекаря.“ Или е възможно да си кажете: „Виж я тази кучка, така презрително да ме подмине. Никога няма да й проговоря. Очевидно ме игнорира, защото ми е бясна задето не я поканих на вечерята, която организирах преди шест месеца. Това е, край на връзката ми с нея!“ Или може би си мислите: „Ах-а, обзалагам се, че се промъква за среща с любовник. Нямам търпение да се свържа с нея и да я избъзикам.“

Разбирате ли какво казвам? – има безкрайни начини за митологизиране на дадена ситуация. И същото важи и в астрологията – налице са безбройни начини за митологизиране на всяко дадено разположение в карта. Сатурн в Лъв в 5-ти дом, например, би могъл да се митологизира по толкова много начини, колкото са минутите в деня. Мога да седя тук с вас и веднага да издърдоряд поне петдесет различни начини за митологизиране на това поставяне. Обаче, от гледна точка на чистата астрология, няма начин да знаем какво показва митологично Сатурн в Лъв в пети дом за човека, който го има в своята карта. Тезата, която изказвам, е, че всеки човек носи собствената си система от митове и че реалността на всеки човек е основана и базирана на неговата митична система. Не вярвам, че може да разкриете митичната система на човека единствено като

погледнете в хороскопа му. Картата на един индивид е вратата, въвеждаща ни в неговата митична система, но само графиката не ни казва каквото трябва да знаем, за да определим нечия митична система. Картата донякъде е като нишката на Ариадна, която ни позволява достъп от и извън сърцето на лабиринта, но самата диаграма всъщност не е нишката. Истинската нишка е процесът на консултация, който отвежда астролога до живия мит, символизиран и създаван от картата на този човек. С други думи, като говорим и общуваме с клиентите, ние разбираме начините, по които те митологизират своята диаграма и живота си.

Ще се върна към този въпрос по-късно, но точно сега искам да задам още един въпрос: откъде произхождат нашите митове? Митовете може да бъдат разделени на три основни категории. Първо, има *колективни митове*, които са митовете за раждането и умираването, за влюбването и омъжването, и митовете за неща като скръбта и загубата. Нашите велики митове и най-големите ни драми се основават на много базисни и универсални човешки преживявания, споделяни от всеки, който е жив или е живял някога. Великите митове на всяка култура имат сходни теми – мелодиите може да бъдат малко по-различни, но темите са едни и същи. Така че първата категория митове са колективните и всички ние по един или друг начин сме чувствителни към тях. Втората категория е това, което аз бих нарекъл *социални митове*. Всички ние живеем в определено време и на дадено място, всички живеем в специфично общество и има и митове, изведени от обществото, в което живеем, и от обществото, в което сме били отгледани. Юнг веднъж каза нещо интересно (всъщност той каза повече от едно интересно нещо, но това е най-интересното в този момент), а именно, че хората, които не са индивидуализирани, хората, които все още силно проектират своите си неща навсякъде, са склонни да усещат, че или всички са като тях, или би трябвало да са като тях. Запомнете го, защото е ключов фактор за разглеждане, когато започнем да анализираме цялата сфера на връзките, и по-конкретно – това е много важен фактор в отношенията между родители и деца. С други думи, това, което човек смята за нормално и обичайно е това, което е нормално и обичайно за *този човек*. Аз не мисля, че има такова нещо като нормално. Кое е нормално? Познавам анализаторка на Юнг от Виена, на която бе зададен този въпрос на лекция, която тя изнасяше. Моят

позната настояваше, че няма такова нещо като нормално, но публиката продължи да я притиска да даде определение за понятието. Накрая тя отвърна: „Ще ви кажа как дефинирам нормалното... Ако го направя, това е нормално; не го ли направя, е ненормално.” Край на темата!

Във всеки случай, всички ние живеем в рамките на дадено общество и нашата общност има така наричаните от нас нрави, и тези нрави биха могли да се нарекат социални митове. Всеки човек трябва да открие начин да живее не само с универсалните, колективни митове (митовете за раждане, смърт, любов, самота, чувство за единство и т.н.), но и всеки човек трябва да намери начин да се помири или да се приспособи към социалните митове, породени от неговото специфично общество. И когато ние, като астролози, тълкуваме нечия карта, трябва да знаем нещо за социалните митове, които са втълпени на този човек. Чували ли сте историята за някакви студенти от Харвард, които изпращат рождените данни на козел на един от онези сайтове за компютърно генерирани тълкувания на карти? На администраторите на сайта не е казано, че рождените данни са на козел; те смятат, че тълкуват картата на мъж. Студентите от Харвард получават обратно много обстойно тълкувание – знаете, че този човек има големи управленски способности, ще завърши колеж, ще си намери добра работа и ще има многобройни връзки (е, поне това вероятно е вярно!). От съществено значение е да се познава социалната обстановка на лицето, чиято карта тълкувате. Дали е някой, който живее в Америка през 20-ти век? Или е чернокож, който обитава Южна Африка? Дали е някой, който живее под социалистически строй в Китай? Или е човек, роден в много вярващо католическо семейство и обкръжение? Всичко това е част от социалните митове, които изживяваме. За да разберем наистина нечия астрологическа карта, ние трябва да знаем нещо за социалните митове, които човекът носи в себе си.

И накрая, има семейни митове и аз ще говоря надълго и нашироко за тях в следващите лекции. Всяко семейство има своя собствена митична система, своя собствена драма, която отиграва. Дълбочинната психология включва изследване на психологическия мит, който сме наследили от нашата семейна среда. Формулирането на вашия семеен мит не променя автоматично нещата за вас, но го извежда в светлината на съзнанието, където може да бъде разгледан

Сигнификатори за взаимоотношенията в рождената карта

Искам да започна с разискване на някои от нещата, които бихте разгледали в картата на човек, за да получите показание какви ще бъдат взаимоотношенията на този индивид. Това ще ни въведе директно в синастрията и сравняването на карти, но аз мисля, че е много важно да изследвате хороскопа на всеки човек поотделно, преди дори да започнете да сравнявате двата по отношение на тяхната връзка и взаимодействие. Връзката е функция на това, което сме: за да се направи правилна синастрия между картите на двама души, важно е да се знае какво представлява всеки един от тях като човек, както и да се добие известна представа какви неща е вероятно да търсят поотделно или да очакват да получи във взаимоотношенията. Впускането в сравняване на две карти преди първо да сте изследвали всяка една поотделно е като да се опитвате да тълкувате транзит или прогресия, преди дори да знаете как изглежда наталната карта.

Макар и да не е толкова важно като за начало, аз ще започна с темата за *липсващите функции*, които са едно от първите неща, които обичайно търся в карта, за да получа усещане какво биха представлявали връзките за този човек. Аз използвам термина липсваща функция, за да опиша положение, при което няма планета в един от елементите (огън, земя, въздух или вода), или в определена полярност (без планети в ян-знаци, или никакви планети в ин-знаци), или в дадена модалност липсва какъвто е фактор (нищо в кардинални знаци, или нещо в неподвижни знаци, или нещо в подвижни знаци), или липсва планета в определена ориентация (тоест, няма планета в един от личните знаци или в

един от социалните, или в един от универсалните). Нещо, което също прави, което може да искате да следвате или не, е да разгледам домовете с оглед на тяхната ориентация. Първите четири дома са лични, вторите четири са социални домове, а последните четири са универсални домове. Така че, ако нямате никакви планети в първите четири дома, тогава при вас се очертава липсваща функция по отношение на личните домове. При отсъствие на каква да е планета във вторите четири дома имате липсваща функция с оглед на социалните домове, и така нататък. (За протокола, аз не смятам, че домовете са свързани с елементи или качества. Един дом може да е ъглов, следващ или падащ, но аз не бих споменал дом като огнен или земен, или въздушен, или воден дом. Казвам го, защото елементите описват типология или начин за възприемане на света, докато домовете представляват арени на опита и аз не мисля, че е необходимо да ги смесваме. Обаче, ако вие лично смятате, че е добре да ги съчетавате, тогава давайте и го правете.) Липсващите функции показват сфера, която е вероятно да бъде проектирана във връзките. Всъщност, ще видите, че най-динамичните взаимоотношения не са тези, в които сходствата се привличат, а отношенията, в които *различното* се стреми към *различно*. Моля, тук не поставяйте ценностна оценка. Когато става дума за сравняване на карти, трябва да се помни, че нищо не е добро или лошо само по себе си. Нещо, което на вас ви изглежда като много труден аспект, може да е само сосът, който стимулира друг човек. Например, аз смятам контактите Марс-Сатурн за едни от най-динамичните аспекти, които могат да възникнат между две карти. Класическата астрология не би се съгласила с това, но аз мисля, че е така. Със сигурност се оказваше вярно във всеки случай, който съм виждал.

Както казах, липсващата функция е сфера, която е вероятно да бъде проектирана върху друг човек. Аз използвам термина доминантна функция, за да опиша къде имате най-много енергия. Например, ако повечето от вашите планети са във въздушни знаци, тогава въздухът ще е доминиращата функция за вас. Да речем, че имате седем планети във въздушните знаци, което отрежда само три останали планети за разпределяне между земя, огън и вода. Разглеждайки го по този начин, тогава тези три функции ще са по-малко доминиращи или *по-нисши*. Обърнете внимание, нямам предвид по-нисше да се тълкува като по-

малко добро от нещо доминантно – то просто означава, че има по-малко от него. Доминираща функция е област, в която функционираме комфортно; това е сфера, която ни се отдава естествено, където се чувстваме като у дома си. Човекът с доминираща въздушна функция обикновено ще се чувства удобно или на свой терен с комуникацията. Някой с въздух като по-нисша функция все още трябва да общува, но има obsесивно или компулсивно качеството в основата на тази потребност. (Между другото, аз включвам така наречения сингълтън – една планета по рода си в някоя група – в категорията по-нисша функция.) Психологически погледнато, по-нисшите функции притежават подтикващо или компулсивно качество и е много по-вероятно да са натоварени с психологически защитни механизми – като отричане, потискане, проекция, сублимация или компенсация. Не искам да размятам из стаята един куп психологически жаргон, без да разбирате за какво говоря, така че по-добре да се опитам да синтезирам много бързо това, което имам предвид с някои от тези термини. Отричането е нежеланието дори да признаем възможността, че определено качество съществува вътре в мен. Потискането, обаче, означава, че някаква част от мен разпознава, че притежавам известна черта или качество, но аз го потискам или се опитвам да не го допускам до съзнателното ми изразяване, защото наистина не искам то да излезе на повърхността. С други думи, нещо потискано е малко по-близо до съзнанието, отколкото нещо отричано.

Мисля, че трябва да поговорим малко повече за отричането. То е защитен механизъм и ние го използваме, когато абсолютно не можем да понесем да се изправим пред нещо, което е в нас. Някои астролози се потапят в картата на клиента и започват да говорят за всичките различни проблеми, комплекси и защити, които виждат в това лице чрез графиката – което е малко като да отвориш психиката на клиента по такъв начин, че тя да се разсипе навсякъде. Макар и астрологът да е сигурен в правилността на тълкуването, клиентът може да протестира и да отрича истинността на прочита. Искам да кажа, че трябва да действате внимателно, ако се натъкнете на отричане при хората, защото то е там с цел да ги бронира или предпазва от неща, с които не са готови да се справят или да ги признаят. Един обучен терапевт знае, че може да се наложи да свърши много работа с определени хора,